

[Svend Haugaard.]

jordspekulation. Derfor er vi positive over for disse forslags hensigt, men dermed være ikke sagt, at vi i alle henseender er enige i, at forslagene er rigtige, eller at de på alle områder er tilstrækkelige.

Med hensyn til det første forslag om sommerhuse og camping er vi helt enige i hovedlinjen, men vi mener, at der er en del uafklarede spørgsmål, som der skal ses nærmere på i et udvalg. Det gælder for det første de bemærkninger, der er om foreningernes forhold, som vi synes er ret uklare, og det samme gælder udnyttelsespåbuddet. I denne forbindelse vil vi gerne rejse spørgsmålet, om der kan gives en mulighed for, at man kunne frede en ejendom uden erstatning som et alternativ til at tvinge en sådan ejendom frem til udstykning. Der er nemlig hensyn i forbindelse med slægtsgårde, som man ikke uden videre kan tilsidesætte.

Vi mener også, at de 6 måneders frist for ministeren er en unødigt lang frist. Der må kunne træffes en hurtigere beslutning. Vi er lidt i tvivl om den principielle forskel mellem vor tids meget omfangsrige telte og campingvogne, og om det er rimeligt at gøre nogen forskel i bestemmelserne vedrørende disse to forskellige muligheder for at tilbringe ferien.

Endvidere er vi i tvivl om det formålstjenlige i den centrale myndighed. Har amterne da ikke i medfør af by- og landzonenloven administreret stramt nok, og kunne man ikke forvente, de også i denne henseende ville administrere stramt nok? Er det ikke sådan, at man under alle forhold ville være nødt til at spørge lokalt og få oplysninger lokalt og derved vil få en dobbelt administration?

Lovforslaget om fast ejendom til fritidsformål er vi også helt enige i hensigten med, men vi mener ikke, forslaget på alle måder er omfattende nok eller helt effektivt nok. Vi er som sagt enige i, at samfundet skal erhverve jord til rekreative formål. Vi er endda så enige, at vi mener, at det er bedre at eje og leje ud, end det er at låne til foreninger, og vi ser gerne lidt nærmere på forholdet til de almennyttige foreninger.

Vi giver også tilslutning til en forkøbsret eller en tilbudspligt uden på forhånd at have taget helt endelig stilling til, om det ene eller det andet er det mest formålstjenlige.

Men vi mener, der kan opstå et modsætningsforhold mellem den foreslåede forkøbsret og tinglyst tilbudspligt i landzonerne. Vi deltager meget gerne i udformning af retningslinjerne for, hvordan og hvor en forkøbsret eller en tilbudspligt skal gøres gældende.

Vi vil gerne pege på de ca. 5 pct. af de samlede danske arealer, som er landbrugsjord uden at være pålagt landbrugspligt. Det gælder ikke mindst for Sønderjyllandsområdet — og det har da speciel interesse netop med Sønderjylland i forhold til medlemskab af EF — hvor f. eks. hele marsken er frijord, og hvor man også i højere grad end i det øvrige land har for skik ved arv at udstykke et areal, som så er blevet frijord, fordi der ikke var bygninger på det. Men også i den øvrige del af landet er der meget store områder, som er frijord. Det drejer sig dels om arealer, som aldrig har haft landbrugspligt, hede eller senere opdyrket eller tilplantet hede, dels om arealer, som man i en liberal periode har frigivet for landbrugspligt, enge, mose, krat, strandenge samt arealer tilhørende ejendomme under 2 ha, som med den nye landbrugslovgivning automatisk blev fritaget for landbrugspligt.

Ofte har disse arealer meget stor rekreativ værdi, og der er en meget voldsom efterspørgsel efter dem. Det er blevet et statussymbol, at man har sit eget jagt- eller fisketerræn, og det er klart, at med stigende efterspørgsel kommer der stigende pris. I mange tilfælde kan man se, at et sådant areal af en landbrugsejendom, som ikke er egnet til landbrug, får en væsentlig højere pris, fordi det er rekreativt, end den egentlige landbrugsjord har. Og så er vi jo inde i et voldsomt pres fra landbrugere, der har disse arealer og ikke anvender dem landbrugsmæssigt, for at få ret til at udstykke dem og få den meget større indtægt ind for disse arealer.

Der findes i tusindvis af større og mindre arealer af den art, dels med, dels uden landbrugspligt, som er velegnede til rekreative formål og derfor underkastet en meget stærk privat efterspørgsel. Jeg mener endda, at man kan konstatere en tendens til at tilplante i den hensigt, at det ikke længere skal være landbrugsegnet, så man på et senere tidspunkt kan få lov til at frasælge til rekreativt formål og dermed få en højere